

25. SZÁM
1992. OKTÓBER 9.

VÁLTÓPÁLYA

VTG
ALAPJA

TÉNYEK ADATOK

1992. évi termelési terv változó önköltségi áron	953.000.- eft
Október 7-ig teljesített termelés	553.643.- eft
1992. évi tervezett zárólétszám	534 fő
Október 7-i teljes létszám	533 fő

A harmadik negyedévről...

Hosszú, forró nyár végére értünk. Munkatársaink megérdemelt szabadságuk zömét igazán jó időben tölthették. Aki a gyárban maradt, bizony hiányérzettel tekintett az üres gépekre, munkapadokra.

Szeptemberben újra a régi kerékvágásba zökkent a gyári élet. Nőtt a naponta elkészült tételek száma, a szerelvényekben pedig sorra épültek a berendezések.

Sikernek könyvelhető el a BIAX-sorhoz tartozó egy hajlítót, két szerelő és egy bevonógép, szigorú követelményeknek megfelelő átadása, majd a hónap végén kiszállításuk

Dél-Koreába kiszállítottuk a 2600-as stopsort.

A befejezett termelési érték ugyan csak 98 millió Ft. értékű, de mechanikusan szerelkész a Nigériának készülő 1200-as fénycsősor is.

Ugyancsak szerelkész két aktíváló gép (QUAD és BIAX), amelyeknek alkatrészgyártásánál sok technológiai és kooperációs gondot kellett megoldani.

Maradtunk viszont a QUAD és BIAX szállító láncok gyártásával és a VELLO-berendezések többsége is október elején készül csak el.

Az ok elsősorban az, hogy alkatrészgyártásunk nem tudta növelni a tempót.

Komoly befolyásoló tényezőnek kell tekinteni a szeptember végén lezajlott leltárt is, ami hivatalosan kettő, valójában azonban négy-öt értékes napot vont el a termeléstől.

Reicher Jenő
főmérnök

Vezetői értekezlet

1992. október 1-től -amint az már köztudott- új igazgatója van a VTG-nek Szalai Tibor személyében. Október 1-én, reggel 8^h-kor az igazgatói Tanácssteremben, egy rövid összejövetel keretében Dr. Horváth László bemutatta Szalai Tibor igazgató úrnak a VTG és a GFF meghatározó szervezeteinek vezetőit.

A bemutatás egy része formális volt csupán, hiszen Szalai Tibor, mint Nagykanizsai főmérnök, a VTG és a

GFF sok munkatársával került munkakapcsolatba az elmúlt évek folyamán, ennél fogva a jelenlévők jelentős részét már korábbról is ismerte.

Amit Szalai Tibor igazgató úr elmondott, nevezhetjük akár székfoglalónak is, szimpatikus volt és biztató.

Elmondta:

- meggyőződése, hogy egy jól szervezett, jól működő gyárat kapott Dr. Horváth Lászlótól, akinek munkáját igen nagyra becsüli;
 - hogy igen kevés olyan gyár van ma Magyarországon, amelyik amerikai piacra szállít és ott megállja a helyét. A VTG és a GFF ilyen szervezetek és ez a tény már önmagában is -minden külön jelző nélkül- minősítő tényező.
 - A VTG és a GFF jövője hosszú távon biztosítva van, erről biztosították őt vezetői a kinevezéskor.
 - Igazgatói működése legfontosabb feladatai egyikének tekinti, hogy biztosítsa a gyár minden egyes szervezete részére a hatékony, jó működéshez szükséges feltételeket. A helyi problémákat az ott dolgozó vezetőknek kell megoldaniuk, mert ezeket ott lehet a leghatékonyabban megoldani, ahol keletkeztek. Ennek érdekében nagyfokú önállóságot kíván biztosítani vezető munkatársainak.
 - Vezetési stílusának alapja a kölcsönös bizalom, a természetes nyitottság. Ezt adja és reméli kapni is. Szalai Tibor igazgató úr széleskörű bemutatását, Szabó Gyula úr, a Gép Divízió Human Erőforrás menedzserje szervezi. Ennek keretében október 12-én a vezetőkkel, október 13-án a fizikai dolgozók képviselőivel fog találkozni és válaszolni kérdéseikre.
- Ezekről az összejövetelekről részletes tudósítást fogunk adni lapunk hasábjain.

(Kutas)

A 25. KAPCSÁN

A "VÁLTÓPÁLYA" 23. számának hátoldalán "Felkészülés a 25-re" címmel közzétett cikkünkben ezt írtuk:

"Szeretnénk akkorra egy kis számvetést csinálni arról, hogy mi volt benne a jó, mi volt a rossz, mi hiányzott belőle, vagy mire nem lett volna szükség."

Az újság kéthetente jelenik meg 500 példányban, tehát fel lehet tételezni, hogy majdnem ennyien el is olvassák. Mégis mindössze 17 munkatársunk vette a fáradságot, hogy a cikkben feltett kérdésekre válaszoljon.

Azt eddig is tudtuk, hogy az emberi lustaságnak nincs határa. De ekkora határtalanságra mégsem készültünk föl. Azért ez a néhány válasz is mondott valamit. Például azt, hogy van közöttük, akinek nem hiányozna, ha nem lenne, és van, akinek mindegy, hogy van é vagy nincs. Hazudnánk, ha azt mondanánk erre, hogy túlságosan lelkesítő volt az ilyen állásfoglalás, viszont rendkívül megnyugtató volt, mert az a tény, hogy a néhány válaszoló között ennyire eltérő véleményeket találtunk azt jelezte, hogy ez a 17 ember "statisztikai reprezentáns"-ként elsórangú összetételű. Felderülvén ezen felfedezéstől, most már ismét lelkesülten tudjuk közreadni a reprezentánsok véleményének összefoglalását.

Nagyon fontos tanulság - szinte valamennyi cédulán szerepelt -, hogy mindenkit legjobban a gyár holnapja és holnap utánja érdekel. Kérték, hogy ez a téma állandóan legyen napirenden, legyenek tájékoztatva a dolgozók arról, hogy mi a mai, a holnapi és a holnap utáni feladatunk, hogy ők is előre láthassanak, hogy elejét lehessen venni a nem tudjuk ki által és mi célból, de állandóan visszatérő folyosói pletykáknak a gyár eladásáról, megszüntetéséről, újabb elbocsájtásokról.

Nagyobbik hányada a válaszolóknak úgy ítélte meg, hogy kevés közérdekű információt tartalmaz a lap különösen szakszervezeti oldalról. Szerencsésnek tartanak, ha a Szakszervezetnek állandó rovata lenne az újságban, ahol a legfrissebb fejleményekről lehetne tájékozódni.

Volt aki több humort kért, volt aki a humort fölöslegesnek tartotta.

Volt aki a "KÖZÖS NEVEZŐ" rovatot tartotta fölöslegesnek, egy másik pedig azt kérte, hogy bővítsük ki, mert az angolosított dokumentációk készítéséhez igen jól használható segédlet.

Volt olyan kérdés, hogy legyen nagyobb a terjedelem. Ez nem is lenne megoldhatatlan, ha többen vállalnának részt az újság készítésében, és rendelkezésünkre állna egy modern technika. A jelenlegi helyzet viszont az, hogy a cikkek szövege írógépen készül, egy A3-as formátumra ragasztjuk össze az anyagokat és mindig az éppen működő xerox gépen sokszorosítjuk. Ezért van az, hogy aprók a betűk és néha csúnya a másolat. Ha egyszer majd kapunk egy egyszerű számítógépet -szövegszerkesztő programunk van hozzá- és egy kis lézer-nyomatót, akkor olvashatóbbá tudjuk tenni a lapot. Persze egy jó másológép sem ártana az ügynek. Mivel az információ és kommunikáció területei felfejlődőben vannak, felértékelődtek, egyszer talán erre is lesz pénz.

Hát ennyit erről! - Köszönjük annak a néhány embernek az észrevételeket és a tanácsokat, igyekezni fogunk -amit lehet- megvalósítani azokból és nagyon reméljük, hogy legközelebb többen fognak megtisztelni minket véleményük közlésével.

(Kutas)

...délután fél háromkor

Szeptember 30-án délután fél háromkor az ebédlő terem egy rövid, meghitt összejövetel színhelye volt. Dr. Horváth László igazgató úr hívta össze közeli munkatársait, a VTG és a GFF vezetőit hogy fehér asztal mellett bocsássa egy új korszak új útjait. Őket azzal biztosan mindenki egyetért, hogy egy korszak ért le vele. Egy olyan korszak, amelyben a VTG lépett előre. Öt év alatt többször változott ez a korszak mint annak előtte ötször öt év alatt, és bár a változások egy részét az idő diktálta, nagyobbik része az igazgató munkája volt. Produkált ez a gyár "csodákat" régebben. A tervteljesítés parancsszava mindig megtöltötte a termet gépekkel. Olyan időszak viszont, amikor csak kipróbáltak gépeket hagyhatták el a gyárat és a tervek mégis teljesültek, ez csak az elmúlt öt évre volt jellemző. Sokan szívták aprólékosságát, az apró részletekre terjedő odafigyelését, a centralizált jogosítványtervezést. De ez volt a "Horváth-stílus"!

Vitatkozni lehet rajta - de az eredményein nem vitatható az az tények, megmásíthatatlanok - és pozitívak.

Azok, akik több évtizedet dolgoztak együtt vele tudják igazán, hogy mennyire kíméletlen volt, ha a munkájáról volt szó - de elsősorban önmagával szemben. Mégis nem kívánt többet, mint önmagától, csak hogy ez az önmaga a "mások"-nak -többnyire- túl magasra rakott léc legyen. Nehéz volt őt követni. Léptekkel és gondolatokkal. Az aránt. Mert amíg szája az első gondolatot közölte, az aránt már a harmadikat fogalmazta.

Ez is a "Horváth-stílus" része volt!

Keveseknek adatott meg olyan gazdag alkotó pálya, amelyen ő "végigsprintelt".

Szerkesztési csoportvezető volt, amikor az első "tervezési teljesítményű" 2000-es lámpasort csináltuk.

A "C 36" ! - Ez ma is fogalom egyeseknek.

Már osztályvezetőként dolgozott a "TISZA", majd a "KÉK" sorokon. Fejlesztési főmérnök volt -gépszerkesztő felelős- amikor a 2500-as és a 2600-as sorok születtek. Az Intézeti igazgató, majd főosztályvezető, amikor a 3600-as és a 2000-es fénycsősorokat fejlesztettük.

A gépjárműutolsó 25 éve legsikeresebb fejlesztésében mindegyikében része volt.

A fehér asztalok fölött figyelő csendben ennek az ebédlői munkának és az embernek adatott az elismerés és a tisztelet.

Ezt üzenték a figyelően néző és a lesütött tekintetűkkel. A szárazak és a nedvesek.

1992. szeptember 30-án, délután...

(Kutas)